

EUROPAPARLAMENTET

2009 - 2014

Plenarhandling

14.12.2011

B7-0727/2011 }
B7-0728/2011 }
B7-0729/2011 }
B7-0730/2011 } RC1

GEMENSAMT FÖRSLAG TILL RESOLUTION

i enlighet med artikel 115.5 i arbetsordningen

som ersätter resolutionsförslagen från grupperna:

PPE (B7-0727/2011)
S&D (B7-0728/2011)
Verts/ALE (B7-0729/2011)
ALDE (B7-0730/2011)

om fri rörlighet för arbetstagare i Europeiska unionen

**Traian Ungureanu, Csaba Öry, Elena Băsescu, Iliana Ivanova,
Marian-Jean Marinescu**

för PPE-gruppen

**Rovana Plumb, Stephen Hughes, Hannes Swoboda, Kinga Göncz,
Vilija Blinkevičiūtė, Ioan Enciu, Iliana Malinova Iotova, Ivailo Kalfin,
Cătălin Sorin Ivan, George Sabin Cutaș, Daciana Octavia Sârbu,
Victor Boștinăru, Silvia-Adriana Țicău**

för S&D-gruppen

Marian Harkin, Renate Weber, Filiz Hakaeva Hyusmenova

för ALDE-gruppen

Marije Cornelissen

för Verts/ALE-gruppen

RC\887172SV.doc

PE479.426v01-00 }
PE479.427v01-00 }
PE479.428v01-00 }
PE479.429v01-00 } RC1

Europaparlamentets resolution om fri rörlighet för arbetstagare i Europeiska unionen

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av betänkandet från utskottet för sysselsättning och sociala frågor (A7-0258/2011),
 - med beaktande av artiklarna 21, 45 och 47 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) och artiklarna 15, 21, 29, 34 och 45 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,
 - med beaktande av artikel 151 i EUF-fördraget,
 - med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1612/68 om arbetskraftens fria rörlighet inom gemenskapen¹,
 - med beaktande av kommissionens meddelande av den 6 december 2007 med titeln ”Rörlighet som ett verktyg för fler och bättre jobb – EU:s handlingsplan för rörlighet för arbetstagarna (2007–2010)” (KOM(2007)0773),
 - med beaktande av kommissionens meddelande av den 18 november 2008 om konsekvenserna av den fria rörligheten för arbetstagare efter EU:s utvidgningar (KOM(2008)0765),
 - med beaktande av kommissionens meddelande av den 13 juli 2010 med titeln ”Arbetskraftens fria rörlighet bekräftas: rättigheter och viktiga utvecklingar” (KOM(2010)0373),
 - med beaktande av sin resolution av den 5 april 2006 om den övergångsordning som begränsar den fria rörligheten för arbetstagare på EU:s arbetsmarknader²,
 - med beaktande av kommissionens rapport till rådet om tillämpningen av övergångsbestämmelserna om fri rörlighet för arbetstagare från Bulgarien och Rumänien (KOM(2011)0729),
 - med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om fastställande av kvarvarande hinder för rörlighet på den inre arbetsmarknaden,
 - med beaktande av artikel 115.5 i arbetsordningen, och av följande skäl:
- A. Rätten att bo och arbeta i ett annat EU-land är en av EU:s grundläggande rättigheter, som garanterar lika behandling och skydd mot diskriminering på grund av nationalitet, vilket är en grundläggande beståndsdel av unionsmedborgarskapet och erkänns som sådan i fördragen.

¹ EUT, svensk specialutgåva: Område 5, Volym 1, s. 33.

² EUT C 293 E, 2.12.2006, s. 230.

Trots detta stöter två av medlemsstaterna fortfarande på hinder i fråga om utövandet av människors rätt att arbeta inom en annan medlemsstats territorium.

- B. Enligt kommissionens meddelande av den 11 november 2011 har mobila arbetstagare från Rumänien och Bulgarien haft en positiv effekt på ekonomin i de medlemsstater som tar emot mobila arbetstagare.
- C. Inga negativa effekter har rapporterats från de medlemsstater som har avstått från att tillämpa övergångsordningar för den fria rörligheten för arbetstagare från medlemsstater som anslöt sig till EU 2004 och 2007. Ett antal medlemsstater har ändå valt att fortsätta att tillämpa arbetsmarknadsrestriktioner för medborgare från Rumänien och Bulgarien, mer som en reaktion på politiska påtryckningar än som en berättigad strävan att förhindra eventuella negativa effekter på ekonomin och arbetsmarknaden.
- D. Enligt färsk statistik uppgick vid utgången av 2010 antalet mobila arbetstagare från Rumänien och Bulgarien som var bosatta i en annan medlemsstat till 0,6 procent av hela EU:s befolkning.
- E. Inflödet av rumänska och bulgariska arbetstagare har haft en gynnsam inverkan på värdländernas marknader, eftersom dessa arbetstagare arbetar inom yrken och sektorer där det råder brist på arbetskraft.
- F. Kommissionen uppgav i sitt senaste meddelande att det är mer sannolikt att rumänska och bulgariska mobila arbetstagare befinner sig i sin ekonomiskt produktiva livsfas än medborgarna i värdlandet, eftersom bulgariska och rumänska mobila arbetstagare som är yngre än 35 år utgör 65 procent av alla personer i arbetsför ålder som är villiga att flytta till ett annat land för att få en anställning, jämfört med 34 procent i de 15 länder som ingick i EU före utvidgningen 2004.
- G. Aktuella uppgifter från Eurostat visar att inflödet av mobila arbetstagare från Rumänien och Bulgarien inte har någon betydande inverkan på lönerna eller arbetslösheten i värdländerna.
- H. Rörligheten drivs främst av efterfrågan på arbetskraft. När det råder obalans i fråga om arbetskraften i EU kan tillfälliga hinder hämma de europeiska företagens ekonomiska utveckling och urholka rätten att arbeta och uppehålla sig i en annan medlemsstat.
- I. Rumänska och bulgariska arbetstagare omfattas helt eller delvis av restriktioner i sin grundläggande rätt till fri rörlighet, som de åtnjuter på grundval av den i fördragen erkända principen om likabehandling. Samtidigt ersätter gränsöverskridande rörlighet för arbetstagare inom ramen för ”tjänster” i allt högre grad arbetstagares fria rörlighet och kan leda till illojal konkurrens i fråga om löne- och anställningsvillkor.
- J. Den fria rörligheten för arbetstagare är ett positivt socioekonomiskt exempel för både EU och medlemsstaterna och en milstolpe i fråga om EU-integration, ekonomisk utveckling, social sammanhållning och individuell kompetenshöjning, som kan motverka de negativa effekterna av den ekonomiska krisen och göra EU till en starkare ekonomisk makt som kan ta itu med de utmaningar som de globala förändringarna medför.

- K. Senare tiders samhällsutveckling kräver större rörlighet bland arbetstagarna, framför allt som en reaktion på förändringar i näringslivet, globalisering, nya arbetsmönster, demografiska förändringar och utvecklingen av transportsätt.
- L. Rörlighet inom EU är av vital betydelse för att alla unionsmedborgare ska ges samma rättigheter och skyldigheter.
- M. I kommissionens senaste meddelande fastställs att störningarna på de nationella arbetsmarknaderna beror på en rad faktorer, såsom den ekonomiska och finansiella krisen och strukturella arbetsmarknadsproblem, och inte på inflödet av rumänska och bulgariska arbetstagare.
- N. År 2010 utgjorde rumänska och bulgariska arbetstagare bara 1 procent av alla arbetslösa (i åldrarna 15–64) i EU, jämfört med 4,1 procent för tredjelandsmedborgare. Detta visar tydligt att de inte hade någon inverkan på arbetsmarknadskrisen i enskilda länder.
- O. I samband med den nuvarande konjunkturedgången i Europa kan de penningförsändelser som mobila arbetstagare skickar till sina hemländer ha en positiv nettoeffekt på betalningsbalansen i de länder som de skickas från.
- P. Vissa medlemsstater har meddelat att de tänker behålla restriktionerna för bulgariska och rumänska arbetstagare fram till 2014, medan andra har meddelat att de kommer att öppna sina arbetsmarknader för alla EU:s arbetstagare.
1. Europaparlamentet anser att arbetstagarnas rörlighet i EU aldrig bör ses som ett hot mot de nationella arbetsmarknaderna.
 2. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att upphäva alla gällande övergångsordningar, eftersom det inte finns några verkliga ekonomiska skäl till att begränsa rumäners och bulgarers rätt att arbeta och bosätta sig inom en annan medlemsstats territorium. Parlamentet anser att dessa hinder är kontraproduktiva för EU-medborgarna och kräver att klausulen om företräde tillämpas med full verkan i hela unionen.
 3. Europaparlamentet uppmanar rådet att godkänna kommissionens senaste rapport till rådet om tillämpningen av övergångsbestämmelserna om fri rörlighet för arbetstagare från Bulgarien och Rumänien (KOM(2011)0729) och att följa den föreslagna linjen vid sin bedömning av om de tillfälliga hindren är en fördelaktig och nödvändig åtgärd.
 4. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att föreslå en tydlig definition av begreppet ”allvarliga störningar på arbetsmarknaden eller hot därom”.
 5. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta en uppsättning tydliga indikatorer och en bättre metod som baserar sig på ekonomiska och sociala indikatorer och som kan användas för att bedöma om det är uppenbart motiverat att förlänga de fullständiga eller partiella restriktioner som medlemsstater infört för att bemöta de negativa störningar på de nationella arbetsmarknaderna som skulle kunna föranledas av rumänska och bulgariska arbetstagare. Kommissionen uppmanas vidare att följa detta tillvägagångssätt även när en medlemsstat begär tillstånd att tillämpa skyddsklausulen.

6. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att på ett sätt som ger största möjliga insyn offentliggöra de kriterier enligt vilka en medlemsstat får fortsätta att tillämpa tillfälliga hinder, med beaktande av vilka följder ett sådant beslut får för EU:s ekonomi samt vilka tolkningar domstolen accepterar i fråga om restriktiv tolkning av undantag från grundläggande friheter.
7. Europaparlamentet anser att de medlemsstater som fortsätter att tillämpa restriktioner, utan att på ett tydligt och öppet sätt kunna motivera detta beslut med allvarliga störningar på arbetsmarknaden i linje med domstolens domar, bryter mot fördragen. Parlamentet uppmanar kommissionen att i sin egenskap som fördragens väktare övervaka att anslutningsfördragen följs.
8. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att upphäva de restriktiva övergångsperioderna, så att bulgariska och rumänska medborgare kan åtnjuta sin i fördragen erkända likabehandling, och på så sätt säkerställa en rättvis konkurrens mellan företag samt förebygga social och ekonomisk dumpning.
9. Europaparlamentet konstaterar att övergångsordningarna motverkar bekämpandet av falskt egenföretagande, svartarbete och olagliga anställningar, eftersom arbetstagare som inte har rätt att fritt komma in på den reguljära arbetsmarknaden ibland väljer att arbeta som falska egenföretagare eller svartarbetare, vilket leder till kränkningar av deras arbetsrättigheter.
10. Europaparlamentet uppmanar övriga 25 medlemsstater att samråda med arbetsgivar- och arbetstagarorganisationer innan de fattar beslut om att avsluta eller förlänga de fullständiga eller partiella restriktionerna i den fria rörligheten för arbetstagare från Rumänien och Bulgarien.
11. Europaparlamentet uppmanar de medlemsstater som har för avsikt att bevara arbetsmarknadsrestriktionerna för rumänska och bulgariska arbetstagare att på ett öppet och tydligt sätt lägga fram en fullständig motivering, i enlighet med de kriterier och den metod som tagits fram av kommissionen, tillsammans med övertygande argument och uppgifter, bland annat alla relevanta socioekonomiska indikatorer som lett fram till slutsatsen att geografisk rörlighet skapar allvarliga störningar på deras nationella arbetsmarknader.
12. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen samt medlemsstaternas regeringar och parlament.